

РЕШЕНИЕ

№ 1613

гр. София, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8474** по описа за **2022** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. Д. Б., като пълномощник на **СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР)**, отдел „Пътна полиция“ срещу **РЕШЕНИЕ №3092** от 09.08.2022г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД**, Наказателно отделение, 20^{-ти} с-в по н.а.х. дело №1961/2022г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен в нарушение на материалния закон. Поддържа, че при съставяне на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) не са били нарушени разпоредбите на чл.34 ЗАНН. Смята, че неправилно първостепенният съд е приел, че са били допуснати съществени нарушения в предсъдебната фаза на производството. Твърди, че законодателят, в разпоредбата на чл.34 ЗАНН, е предвидил, че административно-наказателното производство може да бъде образувано в условията на алтернативност, т.е административнонаказващият орган има законовата възможност да състави АУАН в срок от три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. След изтичането на тези срокове се губи възможността да бъде образувано административно-наказателното производство. Според касатора, в конкретния случай административнонаказващият

орган се е възползвал от предоставената му от закона възможност за съставяне на АУАН, съответно за издаване на наказателно постановление (НП) преди изтичане на преклузивния срок от една година от извършване на нарушението. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него, по същество на спора, да бъде потвърдено НП №22-4332-000121/28.01.2022г., издадено от началник Сектор към Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Ответникът – В. Б. С. от [населено място], оспорва жалбата. Поддържа, че обжалваното съдебно решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за неговата отмяна.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура (СП), дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №22-4332-000121/28.01.2022г. на ответника по касация В. Б. С. са наложени две административни наказания:

- „глоба“, в размер на 200 (двеста) лева, на основание чл.179, ал.2 във вр. с ал.1, т.5 предл. 1^{-во} и 2^{-ро} от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и

- „глоба“, в размер на 100 (сто) лева и лишаване от право да управлява моторно превозно средство (МПС) за срок от 1 (един) месец, на основание чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП,

за това, че 22.02.2021г., около 18.35 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], управлява лек автомобил „Ф. Поло“ с държавен контролен (ДК) [рег.номер на МПС] , собственост на Г. С. Д., като срещу №10 бензиностанция „Е. Петрол“, при наличието на пътен знак „Б-2“, не пропуска и реализира пътнотранспортно произшествие (ПТП) с движещия се срещу пътен знак „Б-2“ лек автомобил „Ф. К.“ с ДК [рег.номер на МПС] и водачът напуска мястото на ПТП без да спре и да установи щетите от ПТП и без да уведоми компетентните органи на МВР, с което е нарушил разпоредбите на чл.6, т.1 и чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ ЗДвП.

С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №22-4332-000121/ 28.01.2022г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. Както в АУАН, така и в оспореното НП ясно и недвусмислено е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че С. е извършил вменените му нарушения на чл.6, т.1 и чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ ЗДвП, но е установил, че АУАН е съставен месеци след изтичане на срока по чл.34 ЗАНН. Посочил е аргументи за това, че при съставяне на АУАН е нарушена императивната разпоредба на чл.34, ал.1, предл. 1^{-во}, алт. 1^{-ва} ЗАНН, с оглед на което е неприложима разпоредбата на чл.34, ал. 1, предл. 1^{-во}, алт.

2^{ра} ЗАНН – за възможността актът за установяване на административно нарушение да бъде съставен и в едногодишен срок от извършване на нарушението. СРС е приел, че посоченото представлява съществено нарушение, като същото не може да бъде отстранено в съдебна фаза, т.е. съдът не може да санира и валидира НП (и АУАН), и с оглед характера на това съдебно производство, поради което и НП (както и АУАН) е незаконосъобразно и като такова не може да породи правно валидни последици. Според съда по посочената процесуална причина НП не може да послужи за ангажиране на административно-наказателната отговорност на В. С..

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 20^{ти} с-в.

Решението на първоинстанционния съд е правилно като краен резултат, но поради различни от посочените в него основания за отмяна на НП.

С разпоредбата на чл.6, т.1 ЗДвП е въведено задължение за участниците в движението да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Посоченото в НП нарушение е подведено под санкционната норма на чл.179, ал.2 ЗДвП, която предвижда наказание за водач на МПС, който при движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или някое от изрично посочените в ал.1 нарушения причини пътнотранспортно произшествие – в случая това по т.5, предл. 1^{во} и 2^{ро} ЗДвП: водач, който не спазва предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението. В цитираните разпоредби е разписан фактическият състав на нарушението, при осъществяване на който, като се реализира ПТП, обуславя налагането на административно наказание във вид и размер по ал 2 на чл.179 ЗДвП. Според императивната разпоредба на чл.123, ал.1 ЗДвП водачът на пътно превозно средство (ППС) - участник в пътнотранспортно произшествие, при което са причинени само имуществени вреди, но между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, е длъжен, без да напуска местопроизшествието, уведоми съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълнява дадените указания (т.3, б. „в“).

Определение за „пътнотранспортно произшествие“ е дадено в разпоредбата на §6, т.30 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗДвП, съгласно която норма това е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети.

В процесния случай от описанието, дадено в АУАН и в НП, не може да се направи извод за настъпване на ПТП по смисъла на §6, т.30 ДР ЗДвП, доколкото и в двата акта не е посочено настъпване на повреда на МПС или на други материални щети и респективно липсва каквото и да е описание на такива щети. Такъв извод не може да бъде обоснован и със събраните в съдебната фаза на производството писмени и гласни доказателства. В съставения на място Протокол за ПТП №1781389 (от дата 08.04.2021г. за нарушение от дата 22.02.2021г.) в колона „видими щети на МПС“ по отношение на участник 2 – лек автомобил с ДК [рег.номер на МПС] , е записано

само „заден десен калник, десни врати“, без да са конкретизирани видът и размерът на щетите. След като не е било безспорно установено, че от процесното събитие са настъпили едно или няколко от последствията, посочени в §6, т.30 ДР ЗДвП, то настоящият решаващ състав приема, че е останало недоказано настъпването на ПТП, във връзка с което е била ангажирана административно-наказателната отговорност на ответника по касация. Не се твърди също и не са били ангажирани доказателства във времето след твърдяното ПТП да са били отстранявани щети по автомобила, за който се претендира, че е бил участник в ПТП с ДК [рег.номер на МПС] .

На следващо място съдът приема, че в производството пред административно-наказващия орган и в съдебната фаза пред първостепенния съд не е било установено по безспорен начин наказаното лице да е извършило нарушение на правилата, установени в ЗДвП. АУАН е бил съставен единствено въз основа на твърденията на водача на другия автомобил с ДК [рег.номер на МПС] , които са били възприети безкритично без да се изяснят относими факти и обстоятелства. Административно-наказващият орган не е положил усилия за събиране на веществени доказателствени средства – видеозаписите от камери, намиращи се на територията на бензиностанция „Е. Петрол“ (същите са били прегледани само от водача на автомобил с ДК [рег.номер на МПС]), както и на гласни доказателства на служители на бензиностанцията и нейния управител, които евентуално са били свидетели при извършване на нарушението или при неговото установяване. В хода на административно-наказателното производство не са били изяснени и други релевантни факти, например къде се е намирал водачът на другото МПС, участник в ПТП, който изрично е заявил, че никога не е посещавал посочената бензиностанция и от доста години не е минавал по сочените улици в [населено място]; кога и по какъв начин е установил настъпването на ПТП и какви конкретно вреди са били нанесени на управляваното от него МПС. Липсват данни, а и не се твърди, че е правен оглед на автомобила, управляван от С., с оглед установяване на материални щети и съпоставянето им с тези, установени на автомобила на И.. Няма данни да е извършван оглед на местопроизшествието включващ преценка за евентуални причини за реализирането му, измерване на спирачен път. Както бе споменато и по-горе Протокол за ПТП е съставен повече от един месец след твърдяната дата на инцидента, като в него не се съдържат данни за участник 1 (лек автомобил с ДК № [рег.номер на МПС]) - нито за МПС, нито за настъпилите вреди.

Настоящият решаващ състав намира, че в нарушение на чл.42, ал.1, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, както АУАН, така и оспореното НП, реално не съдържат описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават. Административно-наказващият орган е приел, че В. С. не е изпълнил задълженията си по чл.6, т.1 и чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ ЗДвП, без да посочи конкретни факти и обстоятелства на които се основава този извод. Това нарушение на процесуалните правила е особено съществено и на практика е лишило наказаното лице от възможността да разбере какви нарушения е извършило и да организира адекватно защитата си.

С оглед на това, решението на първоинстанционния съд следва да бъде оставено в сила като правилно по крайния му резултат.

За пълнота на изложението следва да бъде посочено, че сроковете по чл.34 ЗАНН не са били изтекли. Разпоредбата на чл.34, ал.1, изр. последно ЗАНН сочи, че не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за

установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, екологични и валутни нарушения, както и по Изборния кодекс, Закона за политическите партии, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел и за дружествата за секюритизация, Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, част втора, част втора "а" и част трета от Кодекса за социално осигуряване, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ - две години. Видно от доказателствата по делото, следва да се приеме, че датата, на която е установено нарушението и е открит нарушителят е 29.12.2021г., тъй като на тази дата е попълнена декларацията по чл.188 ЗДВП. Смятано от 29.12.2021г. е започнал да тече тримесечния срок по чл.34, ал.1 ЗАНН и е изтекъл на 29.03.2022г. (вторник-присъствен ден). АУАН бл. №207527 е съставен на 05.01.2022г., т.е преди изтичане на тримесечния срок, предвиден в чл.34, ал.1 ЗАНН, след който не може да се образува административно-наказателно производство.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ № 3092 от 09.08.2022 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 20^{ти} с-в по н.а.х. дело № 1961 по описа за 2022 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.